

Sygn. akt II Cz 596/14

POSTANOWIENIE

K., dnia 17 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Henryk Haak

Sędziowie: SSO Paweł Szwedowski

SSO Marian Raszewski – spr.

po rozpoznaniu w dniu 17 listopada 2014 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzyciela J. O. (1)

z udziałem dłużnika W. J.

prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kaliszu

J. K. pod sygn. akt Km 2701/13

o wykonanie zabezpieczenia poprzez zajęcie wierzytelności pieniężnej

w przedmiocie zażalenia dłużnika

na postanowienie Sądu Rejonowego w Kaliszu

z dnia 13 maja 2014 r., sygn. akt I Co 4272/13

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 13 maja 2014 r. Sąd Rejonowy w Kaliszu zatwierdził plan podziału sumy uzyskanej z egzekucji z wierzytelności przysługującej dłużnikowi W. J. z tytułu kwoty pozostałej po podziale sumy uzyskanej z egzekucji nieruchomości dłużnika położonej przy ul. (...) w K., sporządzony przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kaliszu J. K. z dnia

30 października 2013 r. w sprawie o sygn. akt Km 2701/13 w zakresie kwoty 20.792,00 zł, z tytułu zabezpieczenia tej kwoty w sprawie prowadzonej przed Sądem Rejonowym w Kaliszu z powództwa J. O. (1) przeciwko W. J. o zapłatę pod sygn. akt I C 246/13.

Uzasadniając rozstrzygnięcie, Sąd Rejonowy wskazał, że podnoszona w zarzutach argumentacja odnosi się do merytorycznej zasadności tytułu wykonawczego, która może być podnoszona jedynie w drodze powództwa przeciwegzekucyjnego uregulowanego w art. 840 k.p.c., podczas gdy w przypadku zarzutów przeciwko planowi podziału dłużnik może podnosić jedynie argumentację dotyczącą naruszeń prawa proceduralnego.

Od powyższego postanowienia dłużnik W. J. wniósł zażalenie zaskarżając je w całości i wnosząc o jego uchylenie oraz zasądzenie od wierzyciela na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania.

Skarżący zarzucił zaskarżonemu postanowieniu brak podstaw do zatwierdzenia przedmiotowego planu podziału z uwagi na fakt, że w sprawie z powództwa J. O. (1) przeciwko W. J. o zapłatę toczącej się pod sygn. akt I C 246/13, Sąd Rejonowy w Kaliszu oddalił powództwo.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Jak wynika z akt sprawy toczącej się przed Sądem Rejonowym w Kaliszu pod sygn. akt I C 246/13, wyrokiem z dnia 26 marca 2014 r. powództwo J. O. (2) przeciwko W. J. o zapłatę zostało oddalone. Od powyższego wyroku powód wniósł apelację, która postanowieniem z dnia 15 lipca 2014 r. została odrzucona. Postanowienie to zostało zaskarżone przez powoda zażaleniem, które zostało odrzucone postanowieniem Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 3 września 2014 r. Na to postanowienie powód wniósł zażalenie, które nie zostało jeszcze rozpoznane przez instancję odwoławczą.

Z powyższego wynika, że wyrok Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 26 marca 2014 r. nie jest prawomocny. W konsekwencji należy uznać, że zabezpieczenie roszczenia powoda J. O. (1) przeciwko pozwanemu W. J. w postaci zajęcia kwoty 20.792,00 zł wierzytelności należnej pozwanemu W. J. od Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kaliszu J. K. z tytułu środków pieniężnych pozostałych po dokonaniu podziału sum uzyskanych z egzekucji, ma prawnie relewantną moc i nadal rodzi skutki prawne. Stosownie bowiem do treści art. 744 § 1 k.p.c. upadek zabezpieczenia następuje dopiero w razie prawomocnego oddalenia powództwa w sprawie o roszczenie będące przedmiotem udzielonego zabezpieczenia. Tym samym należy uznać, że istnieje podstawa do uwzględnienia wierzytelności wynikającej z udzielonego zabezpieczenia w planie podziału sumy uzyskanej z egzekucji na podstawie art. 1034 k.p.c. w zw. art. 1030 k.p.c., z tym zaznaczeniem, że po uprawomocnieniu się planu podziału pieniądze nie zostaną przekazane uprawnionemu tylko zostaną złożone do depozytu sądowego.

Powyższe rozważania prowadzą do wniosku, że Sąd I instancji zasadnie zatwierdził plan podziału sumy uzyskanej z przedmiotowej egzekucji.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c., orzeczono jak w sentencji postanowienia.